

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 2414 /DPSS
DATA 27/10/2009

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
27/10/2009

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997 și abrogarea art. II din Legea nr. 261/2008*, inițiată de domnii senatori Ovidius Mărcuțianu, Cezar Mircea Măgureanu și Vasile Nedelcu - PNL (Bp. 350/2009).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare amendarea art. 29 din *Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997*, propunând, în principal, următoarele:

- modificarea alin. (3¹) în sensul limitării la 30 de hectare a suprafețelor forestiere asupra cărora se poate constitui dreptul de proprietate al unităților de cult, solicitate potrivit Legii nr. 18/1991, republicată, și Legii nr. 169/1997;

- abrogarea alin. (3³) care prevede că „*In situația în care suprafețele avute în înzestrare sau în folosință au fost atribuite legal în proprietate*

altor persoane fizice sau juridice, structurilor de cult prevăzute la alin. (3¹) le vor fi oferite suprafețe de teren forestier pe alte amplasamente, cu posibilitatea comasării, la cerere, a acestor suprafețe, după ce procesul de reconstituire a dreptului de proprietate va fi finalizat.”

De asemenea, se propune abrogarea art. II din *Legea nr. 261/2008 privind modificarea și completarea art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997* care prevede, în principal, că „*Unitățile de cult prevăzute la alin. (3¹) al art. 29 din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, vor depune cereri de atribuire în proprietate, însoțite de actele doveditoare, comisiilor județene de aplicare a legilor fondului funciar, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”*

II. Observații și propuneri

1. Dispozițiile art. 29 alin. (3¹) din *Legea nr. 1/2000* au în vedere stabilirea dreptului de proprietate a structurilor de cult prevăzute la alin. (2) din același articol până la limita existentă la momentul naționalizării terenurilor de către regimul comunist, adică, chiar peste limita de 30 de hectare la care face referire *Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Propunerea legislativă formulată urmărește *restrângerea posibilității reconstituirii* dreptului de proprietate a structurilor de cult *la 30 de hectare* de teren cu destinație forestieră, revenind la reglementările anterioare modificării Legii nr. 1/2000 prin *Legea nr. 261/2008*.

Este cunoscut că, până la secularizarea averilor mănăstirești din anul 1863, unele unități de cult au deținut însemnate suprafețe de terenuri arabile și forestiere, iar veniturile obținute de acestea au fost utilizate în scopuri culturale, spirituale, educaționale și pentru asistență socială, iar preluarea de către stat a acestor bunuri a fost însoțită de etatizarea asistenței sociale și a educației.

Ulterior, statul român, prin *Legea pentru înzestrarea mănăstirilor din țară cu întinderi de păduri și terenuri agricole* din 20 martie 1937, a dorit să atribuie în folosință suprafețe de pădure de circa 20.000 de hectare unor mănăstiri cunoscute pentru activitate culturală, spirituală și educațională de excepție.

După 1989 s-a urmărit, prin actele normative adoptate, repararea atingerilor aduse dreptului de proprietate în perioada regimului comunist și

prin reglementarea problemei suprafețelor forestiere care au fost primite de către unitățile de cult în folosință perpetuă.

Legea nr. 1/2000 prevedea că structurile de cult care au avut în folosință sau în înzestrare terenuri cu destinație forestieră dobândeau în proprietate suprafețe până la limita de 30 de hectare din pădurile pe care le-au avut în administrare sau în înzestrare, iar diferența de suprafață neatribuită se reconstitua în forma și structura de proprietate existentă la momentul naționalizării terenurilor forestiere de către regimul comunist.

Se poate observa că intenția legiuitorului a fost de a atribui în proprietate suprafețe de terenuri forestiere, însă cu anumite limite.

Pentru suprafețe ce excedau limita stabilită de 30 de hectare, prin dispozițiile Legii nr. 1/2000 se prevedea restituirea acestora fie în proprietatea, fie în folosința avută inițial, prevederi care au fost, la vremea respectivă, inaplicabile și nu au produs efecte, deoarece anexele normelor metodologice ale Legii nr. 1/2000 nu prevedeau modalitatea de restituire a folosinței terenurilor în discuție.

Pentru aceste motive, prin dispozițiile Legii nr. 261/2008 au fost modificate dispozițiile art. 29 din Legea nr. 1/2000. Astfel, s-a dat posibilitatea acelor structuri de cult care au primit în înzestrare terenuri forestiere în temeiul Legii nr. 61/1937, precum și al Decretului – Lege nr. 47/1938, să solicite atribuirea în proprietate a acestor terenuri. Termenul de depunere a cererilor a fost de 6 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr. 261/2008, care s-a împlinit la data de 18 noiembrie 2008. În concluzie, în prezent, termenul de depunere a cererilor a expirat, structurile de cult interesate depunând deja cererile de atribuire în proprietate.

În această situație, se pune problema efectelor pe care adoptarea propunerii de modificare legislativă le va avea cu privire la cererile deja depuse. Mai mult, o parte din aceste cereri au fost soluționate favorabil, existând hotărâri ale comisiilor județene prin care terenurile solicitate sunt atribuite în proprietate.

De asemenea, trebuie avut în vedere faptul că, până la intrarea în vigoare a legii, comisiile județene de fond funciar vor soluționa alte astfel de cereri, constituind dreptul de proprietate în favoarea structurilor de cult prevăzute de lege.

2. Formularea din propunerea legislativă „*la limita de 30 de hectare din pădurile ...*” este de natură să trezească nedumerire cu privire la aceste categorii de terenuri, deoarece art. 29 alin. (3¹) din Legea nr. 1/2000 face referire la „*terenuri cu destinație forestieră*”, adică acele terenuri pe care Legea nr. 18/1991, republicată, le clasifică la art. 2 alin. (1) lit. b),

denumindu-le terenuri cu destinație forestieră și pe care le enumeră ca fiind împădurite sau cele care servesc nevoilor de cultură, producție ori administrare silvică, terenurile destinate împăduririlor și cele neproductive – *stâncării, abrupturi, bolovănișuri, râpe, ravene, torenți* – dacă sunt cuprinse în amenajamentele silvice.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului